

SETMANARI CASTELLARENC

ANY III :: NUM. 113
Castellar del Vallès - 26 abril 1935

Redacció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

La supèrbia, obstacle al progrés humà

Considerem la supèrbia en la seva noció, en el seu origen, en les seves tendències, els seus costums i la seva història; en totes parts la reconeixem com causa de tota ruïna, com mare de tota decadència moral.

La supèrbia és l'amor desordenat de la pròpia excel·lència. L'home s'estima a si mateix i aquest amor, contingut dins els seus deguts límits, és legítim; és en l'home, el mateix que en tot ésser vivent, una necessitat de conservació, un principi d'ordre, i un ressort del progrés. Si l'home no s'estimés, no tindria ni la necessitat d'existir, ni la passió de créixer, ni l'ambició de posar-se amb els altres éssers en relacions que produeixi l'harmonia general, al mateix temps que la completen. L'home deu, doncs, estimar-se a si mateix, i en efecte s'estima.

Però heus ací el cop terrible que ha ferit el fons del seu ésser, i que posant-lo en desacord amb els altres éssers, acaba per degradar-lo. L'home s'estima a si sol; s'estima més que la humanitat, i més que tot, s'estima fins el desordre, fins l'exaltació, i adés fins al deliri. Per això podem entendre com és la supèrbia en la vida humana un principi de degradació moral.

L'home per a créixer moralment i perfeccionant-se a si mateix, deu posar-se amb els éssers que el voltan en llurs relacions materials i dirigir-se amb ells en universal harmonia al fi suprem de tots els éssers. Però per a conservar amb els altres individus aquestes relacions vertaderes, que contribueixen al progrés de cada u i al de tots, una cosa és absolutament necessària: permanèixer en el seu lloc, i perfeccionar-se a si mateix. Aquest secret de perfecció és: «Que cada u, en lloc de pensar de pujar a un grau superior, s'esforci per fer-se perfecte en el seu». I és per tant la veritable equivalència per al progrés social.

La llegenda del Drac

CONSIDERACIONS

per Joan Bta. Turull

III

En els dos anteriors articles, he explicat la llegenda del Drac de Sant Llorenç, que anà a morir al cim del Puig de la Creu, ferit de mort pel Comte Seniofred d'Arrià, avui Rià, al Rosselló, quin Comte fou pare de Jofre el Pilós, després també Comte de Barcelona, al qui equivocadament s'atribueix a l'haver estat el primer Comte independent de Barcelona, quan no fou així, ja que fins el regnat de Borrell II, no adquireixen els Comtes de Barcelona vertadera independència, com ho proven documents d'aquelles èpoques en què encara tenien els Reis Francs, la seva sobirania sobre aquells.

Totes les llegendes deuen ésser respectades, no sols per la seva antiguitat si que també perquè poden ésser vertaderes i per consegüent històriques, encara que hi hagin molts que no sols en dubtin sinó que se'n burlen. Anem a veure atenent-nos a la nostra esmentada llegenda.

Diu En Pere Angel de Tarazona, que en els boscos d'Àfrica, es troben animals

monstruosos produïts en dues espècies, que corren per terra i volen per l'aire i que són dificultosos de caçar-los perquè les bales no penetren en la pell i les coves a on s'amaguen, són altes i escarpades. Cita a Andreu Carros, que havia llegit en els llibres que tenia el seu amo a l'Àfrica, que en uns boscos hi havia hagut un drac com dues vegades un bou, que el mataven els naturals del país amb un bastó curt i gruixut, en quins extrems col·locaven dues punxes i una corda al mig, que tiraven al monstre encertant-lo per la boca. Aquest autor és del segle XVIII i tenia fama d'ésser veridic.

El Pare Esteve Barelles, en l'any 1600, en el seu llibre sobre la Brivia no posa en dubte l'existència de monstres.

En temps dels Reis Catòlics, aparegueren a Salamanca, tres dracs amb ales i cames, que tenien la seva morada en uns coves no lluny del pas públic. Els Reis hi enviaren l'artilleria, però no podent-los (Segueix a la pàgina 2)

GLOSSARI

Vaig veure passar una Pasqua florida... No sabeu com era? Seguiu llegint-me doncs si us plau.

Mentre les darreres tenebres de la nit, d'una nit que va espurnejar la pluja, eren foses pel desplegament del jorn que neixia, una alenada de frescor d'abril perfumava l'hora.

Poc a poc van despertar-se les activitats adormides, no tardant a tota acció veure obrar el dinamisme d'un poble matiner.

La colla Joventut per ací. La colla Alegre per allà. Uns bastoners més enllà i per completar, una jovenalla amb barretina encesa, per tot arreu. I tots segons ells, cantaven la benvinguda a la Pasqua, la joia d'un jorn de primavera, d'una Pasqua florida, d'un dia, de glòria!

I van seguir cantant ardides a través del nostre poble totes les colles. I en arribar al migdia indigestat el cènit de tanta divergència de notes, va evocar-hi aigua. Però no aconseguí minvar el seu agosament.

Pausadament va atancar-se el cap al tard i sortia aleshores discutint acalorada una gentada del camp de futbol.

Mentrestant dintre un tabernacle contemporani, amb una moeca tota forçada iniciava el ball de tarda una Orquestrina d'aquestes de nom exòtic.

I les parelles es llençaven a la dansa, fingint moltes d'elles una pregona alegria i rumbejant unes fastuositats aparents, tan pròpies dels temps actuals.

I aleshores vaig sortir al carrer, i una alenada de frescor va reconfortar-me amb la seva carícia.

La nit era entrada ja, i per entremig d'unes boirasses flonges, hi traslluïa algun estel bonic com mai.

Vaig arribar-me a donar un vol fins a la plaça mercat. I d'una barraca de lona tota llargaruda sortia la veu ridícula d'un titella que em completava el conjunt d'una Pasqua segle XX.

No la vau concebre així la Pasqua florida?

MARCEL JUNCÀ

CASTELLARENCS!!!
ANUNCIEU A «LA FARGA»

(Ve de la pàgina 1)

matar feren tapiar la cova a on s'havien amagat.

En les darreries del segle V, a Amposta, aparegué un monstre producte de dues espècies, però desaparegué, essent molts els que el veieren. En les muntanyes de Ripoll, un sacerdot en matà un altre amb una llança. En l'any 1775, En Tarazona, escrigué la «Historia del lagarto», quina pell plena de palla estava aleshores sobre la porta de l'Església de Sant Ginès.

És també sabuda la llegenda de què els cartaginesos en temps de les guerres amb els romans, introduïren a Tarragona, una serp monstruosa, producte també de dues espècies, que féu gran mal a la ciutat.

Tots aquests casos són explicats per autors seriosos i per consegüent és fora de dubte que els seus escrits no foren per enganyar.

Dels nostres temps, sabem que han existit entre els homes éssers monstruosos d'algun d'ells amb més aspecte de bèsties que de persones. No fa molt, que una Revista madrilenya portà un article amb gravats citant-ne alguns i els llocs a on havien viscut. Els diaris porten tot sovint relats de caceres i pesques d'animals monstruosos, desconeguts fins ara. No fa molt, en un llac del Canadà (sinó recordo maiament) es veié una mena de serp monstruosa, que corria sobre l'aigua i també s'hi amagava. He llegit mantes vegades notícies d'haver-se vist animals fabulosos, desconeguts pels experts. Sempre que surt alguna expedició a explorar terrenys desconeguts, torna amb espècies de fama no coneguda.

No fa molt, em sembla en la pel·lícula «Reino-Satán», en què hi apareixen feres en llibertat al mig de les selves africanes, vaig veure fotografiada una bèstia amb tots els motius d'antidiluviana, segons resava el rètol.

Amb tot el dit, és clar que no resta provada l'existència del drac de Sant Llorenç, però amb el mateix esmentat també podia ésser cert el fet.

Tornant a la nostra llegenda, diuen les cròniques que el Comte Seniofred envià a París al cavaller Spés amb la mà i el braç dret del drac i una pintura del mateix, com a presents per l'Emperador, que en restà meravellat i manà col·locar a la Capella del Palau aquelles restes del monstre. Si el fet no hagués estat, com podia ésser l'ambaixada?

Fins a la guerra de la Independència, es guardà al Monestir de Sant Llorenç i després a Càn Poble, una costella del drac. Aquesta costella, un dia caigué del sostre a on estava penjada i es partí en tres trossos, guardant-ne un tros un veterà de la guerra dels set anys que se la quedà, l'altre En Joan Gras, propietari de la finca i un altre el Reverend Joan Riba,

que la portà a la seva casa de Cardona, regalada per dit propietari, qui digué que la costella sencera tenia nou pams de llarg i pesava nou lliures.

En Francesc Dalmau, diu que havia oït assegurar que en el Santuari del Puig de la Creu, s'hi havia conservat molts segles un tros d'espàtula del drac que servia de seient.

És doncs veritat que existí a Sant Llorenç una bèstia fabulosa, però exactament no podem assegurar si la llegenda explicada és veritat o aquestes restes conegudes que és indubtable que es trobaren en la muntanya són antidiluvianes.

Segui el que sigui, el poble dona la llegenda com a certa i bé podria ésser-ho i per consegüent mereix tots els atributs de respectable, es cregui o no es cregui amb ella.

VISIO

A la meua mare

Qui pogués ser com un infant,
que corra, salta iriu
i plora algun instant...
Veure només del món
lo que n'és bonic.
Sense pena ni fatig
ni saber a on
comença i acaba
el ser feliç.
No tenir al cor cap trava.
Veure-ho tot d'un color llis.

Poder tornar a viure com un nen,
fer castells amb la pols d'unes roderes,
veure com els ensorra el vent
i els porta voleiant a altres terres.
I qui sap? potser altres hi jugaran
i amb ànsies pariones
castells també en faran
amb goig pintat a les carones.

Això és la vida!
un anar i venir
d'il·lusions a mida
que altre ha deixat de tenir!
I això es veu sent gran!
Llavors ho veus que vius aixís.
Qui pogués ser sempre infant
aquell fora feliç!

ALFONS GUBERN I CAMPRECÍOS

●● ESPORTIVES ●●

FUTBOL

CASTELLAR F. C. —2—
LA GARRIGA F. C. —0—

Una gran espectació s'havia format per causa del debut de Díaz I i Lleopard, que junt amb l'equilibrada situació del Castellar dins la classificació, feren que el terreny de joc presentés un bon aspecte a l'hora de començar.

Són les 4 en punt, quan l'àrbitre senyor Casas, donà la senyal de començar la lluita. El Castellar es llençà a fons ajudat pels mitjos; Oliveras, centrà la pilota i Díaz I, remata ran de pal, promovent el primer perill. El públic anima els seus que dominen amb gran intensitat, Nieto, passà a Rius II, aquest es diblà a Cornera i xuta fort parant bé Casals. La Garriga, pot secudir-se un xic el domini i efectua una avançada per obra de Benet, que centrà rematant Puig a fora; altre avanç de Benet i el seu centre mort a les mans de Piñot. El joc no s'animà gran cosa i després d'unes quantes jugades, fineix el primer temps amb el resultat de 0 gols.

Al segon temps el joc s'animà molt. La Garriga, es troba embotellat dins del seu terreny; avanç de Lleopard, que centrà, s'arma un batibull enorme i Arisa para la pilota amb la mà quan ja anava dins el marc; tirà el «frekik» Rius II, amb gran precisió i la pilota entre sense cap dificultat dins la porta de Casals. És el primer gol, que serví per animar grandiosament el Castellar, que es tirà a l'atac ajudat eficaçment per Montserrat; «pase» d'aquest a Nieto, aquest a Díaz I, que per mig dels defenses passa a Rius II, que xuta fluix però col·locat, parant bé Casals: passant 25 minuts de domini del Castellar, quan Díaz I, en una gran jugada la passà avançada a Rius II, que empalma un tret enorme que s'agafa a la xarxa. És el segon gol i el de la victòria i la concurrència aplaudeix a Rius II, «gol scorer» de la jornada. La Garriga, no pot amb la davantera del Castellar que juga horrors, però els seus jugadors fan els possibles per a conservar l'honorós resultat aconseguït davant un equip tant en forma.

Del La Garriga, els millors Casals, Puig i Bonastre, si bé tots es defensaren; del Castellar, sobretot la seva ratlla davantera que com hem dit jugà un partit gran, Oliveras un xic flac però amb una voluntat enorme; els mitjos bé sobretot Montserrat; la defensa complí a seques i Piñot, bastant segur, però molt estíuejant en les sortides. L'àrbitre senyor Casas, complí el seu deure però amb un xic d'indulgència vers el Castellar. Els equips foren: Casals, Aspa, Arisa, Cornera, Bonastre, Oliveras, Benet, Casellas, Puig, Canet i Biset, per La Garriga; i Piñot, Serra, Vives, Montserrat, Fernández I, Busqueta I, Oliveras, Díaz I, Nieto, Rius II i Lleopard, pel nostre club.

CASTELLAR F. C. —3—
C. E. SABADELL —2—

El dilluns, dia 22, es desplaçà el Castellar a Sabadell, on al camp de la Creu Alta, jugà un partit amistós contra l'amateur del C. E. Sabadell. Rius II, fou el «gol scorer» ja que marcà els tres gols del Castellar. Debutà el jove interior Morlan,

que demostrà unes grans aptituds pel futbol. L'equip fou: Piñot, Serra, Vives, Montserrat, Fernández I, Busqueta, Fernández II, Morlan, Nieto, Rius i Oliveras

NOTI-SPORT

TORNEIG COPA VALLES

Resultats del dia 21:

Colomenca (suspès) Català
Castellar 2 La Garriga 0
Sant Fost 1 Santa Perpètua 0
Nacional 4 Montmeló 1

CLASSIFICACIÓ

	J	G	E	P	F	C	Punts
Colomenca	5	5	0	0	20	2	10
Castellar	6	3	1	2	17	13	7
La Garriga	6	3	1	2	11	9	7
Sant Fost	6	3	1	2	6	7	7
Ripollet	6	3	0	3	12	15	6
Català	4	2	1	1	8	8	5
Montmeló	6	1	1	4	8	13	3
Parets	4	1	1	2	9	8	3
Santa Perpètua	4	1	0	3	4	6	2
Nacional	5	1	0	4	9	17	2

J. SOLEY

Sulfatadores i Ensofradores

RECORDEU SEMPRE LA LLAUNERIA DE

M. ROVIRA Successor de J. Romeu Wera

CARRER MAJOR, 63 - Telèfon 20

L'Acte d'Homenatge a la Vellesa

El passat dilluns tal com estava anunciat, fou celebrat el primer Homenatge a la Vellesa i seguint l'ordre que anunciàvem en la passada edició.

Féu l'abertura de l'acte el senyor Antoni Tort, alcalde-gestor d'aquesta població. Tot seguit el senyor Lluís Profitós, com a delegat i en nom de la Caixa de Pensions, dirigí la paraula als concurrents a l'acte.

En un vibrant parlament, el nostre amic i col·laborador senyor J. Vives i Borrell, fill de la nostra població, sabé cantar les excel·lències dels Homenatges a la Vellesa.

Pels simpàtics infants Montserrat Mata, Joan Comelles, Antònia Buixadó, Pere Ribatallada, Montserrat Saló, Ramon Trulls, Esperança Llobet, Baldomer Aldaz i Pere Coromines, foren recitades sentides poesies. Contribuint així en donar un tribut infantil.

La senyora Carme Julià, directora de les Escoles Nacionals de noies, en el seu discurs trobà sobradament l'essència de l'Homenatge.

Seguidament el nostre company de premsa i distingit periodista sabadellenc senyor Leandre Roura Garriga, recità

una de les seves selectes poesies, titulada «Oda a la Vellesa».

La Direcció de la Caixa de Pensions per mitjà del seu representant es dirigí a la concurrència esplanant l'acte d'Homenatge a la Vellesa.

El senyor Josep Valls, secretari del nostre municipi, féu un interessant resum de l'actuació del Patronat Local i seguidament foren repartides Llibretes d'Estalvi als Homenatjats, així com també fou cantat l'Himne dels Infants.

Gràcies a la gentilesa del senyor Avel·lí Ferrer, representant oficial de la Casa Philips, que instal·là desinteressadament un micròfon amb els seus corresponents altaveus, la concurrència pogué sentir amb tota claretat els parlaments.

En el Banquet d'Homenatge, es sentaren al redós de la taula 42 avis i formant aproximadament un nombre de 78 el total dels començals. Amenitzant el mateix l'orquestrina local «The May Jalem Jazz».

Després del Banquet en l'esplèndida sala de l'Ateneu Castellarenc, l'Esbart Teatral de l'esmentada entitat, representà amb tot l'encert la bonica comèdia «A la prevenció».

CASTELLARENCS!!

SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»

Atenció!!

La CASA MASAGUÉ ha rebut les últimes novetats d'estiu en sabates i sabatilles amb sola de Crep, per a senyor, senyora, nen i nena.

Diferents models de primera qualitat

Pasta i polvos per netejar les mateixes

No oblideu la CASA MASAGUÉ

Carrer Major, 80 (bis)

Demaneu

Pinya Tropical

Refresc de pinya expremuda

En tots els Cafès i Bars

ESTAMPES

Primera
Comunió

:: Extens i variat assortit ::

RIBERA, impressor

Puig de la Creu, 3 :: Telèfon 17
Castellar del Vallès

NOTICIARI

DE LES PASSADES
FESTES DE PASQUA

Han transcorregut les festes de Pasqua amb molta animació i amb gran assistència de forasters havent-se vist concurrendissims tots els diferents festeigs que aital motiu s'havien organitzat destacant-se l'Homenatge a la Vellesa que es celebrà el dilluns.

La població ha presentat un aspecte alegre i ple de joia davant el cant de les diferents colles de Caramellaires i els balls dels bastoners.

CANVI DE PARADA DELS AUTOS
DE LA VALLESANA A BARCELONA

Des de fa alguns dies la Companyia d'Automòbils «La Vallesana S. A.» que en efectuar els viatges a Barcelona tenien llur parada davant el número 5 de la Ronda de la Universitat (Bar) d'aquella capital, han traslladat la susdita parada al carrer de Balmes, 12, o sigui en el lloc on havien establert llur parada quan començaren aquest servei.

Ço que fem públic per creure-ho d'interès general.

LA FESTA DE SANT JORDI

Dimarts passat, amb matiu de la diada del Sant Patró de Catalunya, tots els edificis oficials i gairabé a totes les entitats onejaren les banderes, així com també restaren vacants les Oficines de l'Ajuntament i les Escoles Nacionals.

INSTRUCCIÓ MILITAR

Dimecres passat i per l'Escola Militar «El Bruch» començaren les classes d'instrucció militar als minyons que ho sol·licitaren pertanyents a la lleva d'enguany, quines classes tenen lloc en el pati dels Escolapis de la nostra població, cedit gentilmente per aquella Comunitat a l'esmentat objecte.

EL TEMPS

Actualment fa un temps molt variable impropri de la present estació, tronant i plovent quasi cada dia i amb aital motiu la temperatura ha descendit considerablement.

LA CONTRIBUCIÓ TERRITORIAL

Durant els dies 2, 3, 4 i 6 del proper mes de maig i hores de 9 a 12, es cobrarà el segon trimestre de la Contribució territorial (riquesa rústica i urbana) en el lloc de costum de les Cases Consistorials, no obstant tots aquells contribuents que prefereixin anar-la a satisfer a Sabadell (Montserrat, 4) poden efectuar-ho des del dia 1 al 10 ambdós inclosos del mes de juny proper.

Advertim que aquest trimestre deuen retirar-se els rebuts trimestrals, semestral i anuals.

Pel pagament de la Contribució Industrial i de Comerç, no tenim notícia del dia que es vindrà a cobrar; de seguida que n'havem esment ja ho farem públic.

PUTXINEL·LIS

Ahir el vespre poguerem novament disfrutar de les especials dots artístiques del reputat putxinel·lista senyor Faidella, en la representació d'una divertida i ben presentada obra flamenca «La corrida de toros».

Per demà dissabte i diumenge, i amb motiu d'acomiar-se del públic, la companyia «Els tres tranquils», donaran a co-neixer un divertidíssim programa.

DISSOLUCIÓ D'UNA ENTITAT

S'ha dissolt definitivament l'entitat local que ostentava el nom de «Sindicato Único de Obreros de Castellar».

CASAMENTS

Dia 22.—Benet Vivó Clotet amb Carme Serrabasa Serra i Vicens Curtiellas Rosinol amb Palmira Serrabasa Serra.

Desitgem als novells esposos una inabarcable lluna de mel.

DEFUNCIÓ

Dia 19.—Menna Oliver Daví, casat, de 78 anys.

El nostre més sentit condol a tots els seus familiars.

— LA COMPANYIA D'ASSEGURANCES «L'ABEILLE»

Aquesta Companyia posa en coneixement dels agricultors d'aquesta població, que el pròxim diumenge, dia 28, enviarà un Membre-directiu de la Companyia per tal de demostrar els avantatges que reporta el «seguro PEDREGADA».

Amb tal motiu el que ho desitgi podrà deixar assegurades les collites dels conreus i cultius.

Per informes poden dirigir-se al nostre representant exclusiu en aquesta població: AMADEO GERMÀ - Prat de la Riba, 4.

Agrupació Esportiva Castellar F. C.

DIUMENGE, dia 28 - Matí a les 10

Interessant partit entre els equips

Escola Industrial - Castellar F. C. (R)
(Sabadell) (Any 1930)EQUIP: Llobet
Homet Carreras
Antó Escardívol Borrell
Mas Giralt Torrents I Pascual Vila P.

Tarda a les 3 - Desplaçament del nostre equip a

SANTA PERPETUA

per a jugar el corresponent partit de
TORNEIG COPA VALLÈSEQUIP: Piñot
Serra Vives
Montserrat Fernández I Busqueta I
Carreras Rius II Nieto Batlle o Díaz I Lleonard
Suplents: Masagué i Oliveras

Preus: Socis 3 ptes. - No socis 4 ptes.

—ES VEN MOTO B. C. A. en molt bon estat. Raó: J Soley (fill).

Li convé fer algun Segur?...

Demani detalls a l'Agència UTESÁ, la la que és representada a Castellar, per

IGNASI MARIANO JOSEP

CARRER PUIG DE LA CREU, 38

qui li donarà un bon consell al que li convé fer. Treballem Segurs d'Accidents del Treball, de Pedregades, Incendis, de Carros i tots els que li convinguin.

Ignasi Mariano Josep, li farà ingressar a una Companyia de Segurs de Malalties, de les millors que corren i que ja està acreditada al Poble per fer algun temps que ja hi té molts Socis.

Demani sense compromís detalls per tot quant l'interessi.

Representant exclusiu per als Fuets de les Pedregades i tota mena de Focs Artificials.

Oficines a Sabadell: Zurbano, 25 - Agència d'Assegurances UTESA
Oficines a Castellar del Vallès: Puig de la Creu, 38

Sabateria P. J. Riera

Càl Rovira :: Caldes, 6

Extens i variat assortit en sabates i sandàlies per a nen, nena, senyor i senyora.

Preus que solament regiran fins el dia 31 de maig:

Numeració	Sandàlies blanques	Sabates Xarolina
15 al 19	3	—
20 « 23	4	—
24 « 27	5	8'75
28 « 30	6	10'75
31 « 33	7	13'50
34 « 37	8	15'50
38 « 45	12	18'50

Sandàlies per a senyora mig taló: 7'50 i 10 ptes.

Especialitat en calçats propis per a Primera Comunió